

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

IPROS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
İRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 63/06

18 lipca 2006 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-406/04

Gérald De Cuyper / Office national de l'emploi

SWOBODA PRZEMIESZCZANIA SIĘ I POBYTU NIE STANOWI PRZESZKODY DLA WYMOGU POSIADANIA MIEJSCA ZAMIESZKANIA JAKO PRZESŁANKI ZACHOWANIA PRAWA DO ZASIŁKU DLA BEZROBOTNYCH

Wymóg taki wynika z potrzeby kontroli sytuacji bezrobotnych.

G. De Cuyper, obywatel belgijski, był w Belgii pracownikiem najemnym, któremu w 1997 r. przyznano prawo do zasiłku dla bezrobotnych. W 1998 r. uzyskał zwolnienie z obowiązku poddawania się kontroli obejmującego bezrobotnych. W 1999 r. złożył oświadczenie, w którym stwierdził, że rzeczywiste miejsce zamieszkania ma w Belgii. W 2000 r. służby Office national de l'emploi (ONEM) dokonały kontroli prawdziwości tych oświadczeń. W trakcie tej kontroli G. De Cuyper przyznał, że od stycznia 1999 r. nie miał rzeczywistego miejsca zamieszkania w Belgii, lecz we Francji. W oparciu o wyniki tej kontroli pozbawiono go zasiłku dla bezrobotnych z uwagi na to, że nie spełniał już przesłanki posiadania rzeczywistego miejsca zamieszkania, wymaganej przez prawo belgijskie. ONEM zażądał także zwrotu wypłaconych zasiłków począwszy od stycznia 1999 r., tj. kwoty 12 452,78 EUR.

G. De Cuyper zaskarżył tę decyzję ONEM do tribunal du travail de Bruxelles, który w tej kwestii przedłożył Trybunałowi pytanie prejudycjalne.

W odniesieniu do charakteru zasiłku dla bezrobotnych Trybunał stwierdził, że stanowi ono świadczenie zabezpieczenia społecznego, do którego stosuje się rozporządzenie nr 1408/71¹,

¹ Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej przez

nawet jeżeli w oparciu o przepisy krajowe uprawniony jest zwolniony z obowiązku zarejestrowania się jako poszukujący pracy i tym samym z pozostawania w gotowości do podjęcia pracy. W tej kwestii Trybunał podkreślił, że uzyskanie takiego zwolnienia nie oznacza, że bezrobotny zwolniony jest z obowiązku pozostawania do dyspozycji biura zatrudnienia, ponieważ nawet jeżeli jest zwolniony z obowiązku zarejestrowania się i z obowiązku przyjęcia odpowiedniej pracy, musi on pozostawać do dyspozycji tego biura dla celów kontroli swej sytuacji zawodowej i rodzinnej.

Jeżeli zaś chodzi o kwestię, czy państwo członkowskie może w zgodzie z prawem wspólnotowym uzależnić przyznanie takiego zasiłku od spełnienia wymogu posiadania miejsca zamieszkania na swoim terytorium, Trybunał zwrócił uwagę, że nawet jeżeli traktat WE stanowi, że każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, to owo prawo pobytu nie jest bezwarunkowe. Gwarantowane jest ono tylko z zastrzeżeniami i pod warunkami, o których stanowi traktat i przepisy wydane w celu jego wykonania.

W tej kwestii rozporządzenie 1408/71 przewiduje tylko dwie sytuacje, w których właściwe państwo członkowskie ma obowiązek zezwolić uprawnionym do zasiłku dla bezrobotnych na zamieszkiwanie w innym państwie członkowskim przy zachowaniu uprawnień do tego zasiłku: bądź bezrobotny udaje się do innego państwa członkowskiego „w celu poszukiwania zatrudnienia”, bądź bezrobotny w okresie swojego ostatniego zatrudnienia zamieszkiwał na terytorium innego państwa członkowskiego. Tymczasem z akt sprawy jasno wynika, że sytuacja G. De Cuypera nie jest objęta żadnym z tych przepisów.

Trybunał przyznał, że uregulowanie krajowe, które stawia w mniej korzystnej sytuacji obywateli danego kraju z tego tylko powodu, że korzystają oni ze swobody przemieszczania się i pobytu w innym państwie członkowskim, stanowi ograniczenie swobód gwarantowanych każdemu obywatelowi Unii. Jednakże w tym konkretnym przypadku nałożenie wymogu posiadania miejsca zamieszkania wynika z potrzeby kontroli sytuacji zawodowej i rodzinnej bezrobotnych. W istocie wymóg taki pozwala służbom kontrolnym biura zatrudnienia sprawdzić, czy sytuacja uprawnionego do zasiłku dla bezrobotnych nie uległa zmianom wpływającym na przyznane świadczenie. Sytuacja taka jest zatem uzasadniona obiektywnymi przesłankami interesu ogólnego niezwiązanymi z obywatelstwem osób, których dotyczą. Kontrola dotycząca zasiłków dla bezrobotnych ma także wyjątkowy charakter, uzasadniający wprowadzenie bardziej restrykcyjnych mechanizmów niż wprowadzane przy kontroli innych świadczeń.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : FR, EN, DE, NL, PL, SL, ES, EL, IT, HU, CS, SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-406/04>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite", serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji, L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249 lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956